

«ЛУНОХОД-1» ВИКОНУЄ ПРОГРАМУ ТРЕТЬОГО МІСЯЧНОГО ДНЯ

Центр далекого космічного зв'язку. 8 січня (ТАРС). З настанням місячного дня почався черговий етап роботи радянського самохідного апарату «Луноход-1».

В ніч на 8 січня було проведено сеанс зв'язку з місяцеходом і почалося виконання програми третього місячного дня. Під час сеансу було відкрито і зорієнтовано на Сонце панель сонячної батареї, а також ввімкнено наукову апаратуру місяцехода.

За даними телеметричної інформації, бортові системи і наукова апаратура місяцехода функціонують нормально. Температура в приладному відсіку становить плюс 18 градусів за Цельсієм, тиск — 755 міліметрів ртутного стовпа.

Центр далекого космічного зв'язку підтримує з самохідним апаратом «Луноход-1» постійний радіозв'язок.

РІК

Минулий рік надовго залишиться в нашій пам'яті. Як рік Ленінського ювілею. Як рік високої трудової напруги і добрих успіхів. Як початок змагання на честь XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду Компартії України, що стало продовженням піднесення трудової і політичної активності народу, викликаного святкуванням вікового ювілею Володимира Ілліча Леніна.

Готуючись гідно зустріти наступні партійні з'їзди, молодь Кіровоградщини виявила себе здатною розв'язувати питання великої державної ваги. В трудовій і громадській діяльності молодих робітників, колгоспників, інтелігенції чітко виступає цілеспрямованість, прагнення принести якнайбільше користі рідній Вітчизні. Безсумнівно, це результат міцного ідейного ґарту, одержаного в комсомольських організаціях, під керівництвом старших товаришів-комуністів.

ТРУДОВИХ

Всі комсомольські організації, групи, комсомольсько-молодіжні колективи, що діють на промислових підприємствах, будовах, у колгоспах і радгоспах, виробили свої зобов'язання на честь партійних з'їздів. Вони характерні не лише підвищеними виробничими рубежами, а й тим, що охоплюють найсуттєвіше, визначають магістральні напрямки діяльності молоді, особливий наголос роблять на політичній роботі. Більшого розмаху і глибини набув рух за економію коштів, сировини, пального, мастил. «У день роботи з'їзду КПРС працювати на заощаджених матеріалах», — такий порядок знайдете в зобов'язаннях майже всіх колективів молодих робітників.

МАСШТАБИ соціалістичного змагання, успіхи, здобуті в ході боротьби за гідну зустріч форуму комуністів Радянського Союзу й України, дають підстави твердити: рік партійних з'їздів буде роком нових трудових звитяг. 29 грудня колектив ордену Трудового Червоного Прапора заводу «Червона зірка» рапортував про виконання річного плану за обсягом промислової продукції. А на заводі працює понад 20 молодіжних бригад, значна кількість яких

допомогла ще кращих успіхів. Десять молодіжних колективів заводу достроково завершили восьму п'ятирічку.

Скажемо прямо: ще мало у нас комсомольсько-молодіжних колективів, окремі міські і районні комітети комсомолу ще не досить клопочуться над їх створенням. Не вистачає їх, скажімо, серед олександрійських шахтарів, у деяких колгоспах Петрівського, Бобринецького та інших районів. Згадаймо: комсомольська організація області вважає своєю справою розвиток громадського творництва, налагодження шефства механізаторів над фермами, як це заведено в бригаді О. В. Гіталова. Тільки шляхом створення комсомольсько-молодіжних колективів тваринників і механізаторів у кожному колгоспі й радгоспі ми досягнемо наміченої мети. Такий шлях полегшує справу виховання і, як це видно на прикладі комсомольсько-молодіжної молочнотварної ферми колгоспу «Мир» Гайворонського району, дає добрі виробничі наслідки.

ПЕРЕДЗІДІВСЬКІ місяці — це місяці підготовки до весняного з'їзду. Його якість і темп — в прямій залежності від готовності техніки, комплектації екіпажів посівних агрегатів. Чи не найкращим дарунком механізаторів на честь партійних з'їздів буде своєчасний і зразковий ремонт всіх сільськогосподарських машин і знарядь. Очевидно, так і вважають комсомольці-трактористи колгоспу «Україна» Гайворонського району, котрі випереджають графік ремонту техніки.

Пропаганда гідної зустрічі наступних з'їздів КПРС і КП України має бути стержнем всієї діяльності комсомольських організацій. З думкою про це щоденно повинні ставати до праці кожен юнак і кожна дівчина. Комсомольським працівникам, активістам, використовуючи всі засоби впливу, належить потурбуватися, щоб молода людина, де б вона не працювала, серцем і розумом відчувала велич доби, грандіозність завдань сьогодення, задоволення й радість від особистої участі в їх звершенні.

Понаднормова деталь, виточена робітником, цеглина, закладена мулярем, кілограм молока, одержаний дояркою, — на благо народу.

Винахідництво інженера, пропозиція раціоналізатора, поправка економіста, внесена у план, карбованець, заощаджений адміністратором, — на благо народу.

Коли ти побачиш, що твій товариш особливо уважний і старанний, подумай: він готується до свята. Наслідуй його. Коли ти досягнеш маленького успіху, знай: він поможеш тобі на мільйон і тому — грандіозний.

І ти до самої глибини осягнеш трикутність єдності партії і народу. Вона — у твоїх помислах, у твоїх робочих буднях.

В комсомольському комітеті тепловозремонтного радпо розповідали про завод, про те, що він ремонтуватиме тепловози нової системи, що, можливо, закрийся ливарний цех, бо в перспективі — централізоване постачання литих запчастин. Але, правду кажучи, молодим ремонтникам було не до мене. Закінчувався рік, завершувалися плани, намічались нові.

До секретаря комсомольського комітету Дмитра Сикліцького безперестанку заходили юнаки, дівчата. Як будемо святкувати Новий рік? Що покажуть самодіяльні гуртки? Один з юнаків прийшов з особистим: поглянь, Дмитре, на креслення. Це заочник машинобудівного технікуму. Разом схилилися над проектом курсової роботи. Дмитро розгорнув свої креслення. Він також заочник. Щось уточнюють, креслять — перекреслюють, доводять один одному, сперечаються.

Можливо, ливарний цех і не викликав би особливого інтересу, коли б не почувся, що там працюють жінки. Надто вже звалили до того, що розплавлений метал під-

ЗНАЙТИ СЕБЕ

владний тільки чоловічим рукам.

Ні, жінки не виливають з рідкого чавуну запчастин частин. Далі, в глибині цеху, сійво від розплавленого металу. А вони схилилися поблизу входу, справа, коло вікна. Виготовляють опоки, тобто форми для литва.

Катерина Гриценко — комуністка. Катерина Каленик — також член партії, але молодшого, комсомольського, віку. Третя, Олена Шлінькова, значно старша. Працювала на заводі прибиральницею. Пригледалася до роботи стернярок (так іменують професію тих, хто виготовляє опоки), вчилася в Катерини Гриценко і Катерини Каленик і сама стала стерняркою.

Пошуки Катерини Каленик продовжуються у різних напрямках, котрі не шкодять один одному. Це — виробництво і громадська робота.

— Чи задоволена роботою? Так. В усякому випадку, давно звикла до неї. Але хочеться займатися більш кваліфікованою працею.

Молода стернярка з ливарного цеху Катерина Каленик здобуває собі право на більше, заочно навчаючись у машинобудівному технікумі. Завдяки активності одержала можливість у більших масштабах займатися громадськими справами. Її обрали депутатом обласної Ради депутатів трудящих, вона входить до складу постійної комісії охорони здоров'я і со-

ціального забезпечення. Клопочеться благоустроєм гайворонських вулиць, розглядає скарги, турбується побутовими умовами пенсіонерів.

Має ж і на заводі доволі громадських турбот. Давно групкомсоргом в цеху, член комсомольського комітету, редагує заводську комсомольську стіннівку. Серцем Катя з комсомолом, у якому зросла, вчилася активності, прилучалася до важливих справ.

Вона знайшла себе. Але вважає, що здатна на більше, що може принести суспільству значущу частину своєї праці. Може, передатися ці прагнення від батька, котрий також працює на тепловозремонтному заводі. Може, від енергійних юнаків з комсомольського комітету чи від старшої подруги комуністки Катерини Гриценко.

Чи то — від усіх товаришів, старших і молодших — від усього колективу заводчан. Очевидно, так. Молоді робітники Петро Богачук і Володимир Матієнко тількино з цеху, ще й спецівок не зняли. А вже разом з Катериною Каленик, депутатом, і Дмитром Сикліцьким, комсомольським вожаком, схилилися над стінгазетою. І вони шукають. Шукають засобів впливу на виробничі справи, шукають шляхів, як найповніше, з найліпшим результатом проявити свої здібності, вміння.

І. ЧОРНОГОРЕЦЬ.

с.мт. Гайворон.

УСПІХ УКРАЇНСЬКИХ АРТИСТІВ

ВАРШАВА, 11 січня. (ТАРС). З великим успіхом проходить гастроль Київського балету на льоду в Польській Народній Республіці. Після виступів у Лодзі, на яких побувало понад сто тисяч глядачів, кияни переїхали на південь країни і виступають у ці дні в центрі Нижньої Сілезії місті Сосновець.

Катовицька «Трибуна робітнича» присвячує вахоплету статті виступам українських артистів.

Газета пише: ми вже встигли звикнути до реву на льоду, але зараз нам показали балет на льоду, справжній істинний балет. Важко сказати, що захоплює більше — балетне мистецтво чи спортивна майстерність, багатство хореографічних задумів чи ідеальна синхронність кожного па, кожної фігури, тонкий смак у добірї костюмів чи феєрична світлова гама, яка створює чудесний колорит.

У виступах Київського балету на льоду, відзначає газета, яскраво відображені чудові традиції російського і радянського балету, майстерність радянських фігуристів, відома в усьому світі.

Фотоінформація

Сумська область. Колектив Шосткинського хімічного заводу, змагаючись за гідну зустріч XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України, за дев'ять місяців інтенсивного року виконав план реалізації продукції на 101,8 процента.

На фото: бригадир цеху виробництва магнітних стрічок, секретар комсомольської організації цеху Лідія Ходькова.

Фото В. ДЯЧЕНКА, (Фотохроніка РТАУ).

Закарпатська область. У середній школі села Середнє Ужгородського району велику увагу приділяють вихованню учнів. З цікавістю вивчають школярі основи винаградарства. Багато хто з них працює в складі учнівської виробничої бригади на виноградниках місцевого радгоспу.

На фото: урок праці в 10 класі. Тема заняття: сухе шпелення виноградної лози. На передньому плані (зліва направо): учні Тетяна Васильєва, Еміль Кухта і Любова Пайда.

Фото Л. КОВБАНА, (Фотохроніка РТАУ).

НОВОСЕЛИ — ПРОЕКТУВАЛЬНИКИ

Нещодавно до нового красивого будинку на вулиці імені 50-річчя Жовтневої революції у місті Кіровограді вперше під'їхали автомашини не з будівельними матеріалами, а з об'ємними теками паперів та супоями креслень. Новоселом став Кіровоградський філіал республіканського проектного інституту «Укрміськбудпроект». Зараз іде перевезення архіву організації.

Майбутнім мешканцям доведеться опрацювати і над проектом споруд, і на будівельному майданчику. Працювали і робочим днем, і в дні відпочинку.

Зараз не чи не одна з найкращих споруд міста. П'ятиповерховий будинок «Міськпроект» з декілька разів більший старого. Великі вікна та безліч люмінесцентних світильників заповнюють денним світлом простори креслярські зали та майстерні. Зручніше стало працювати за новим креслярським обладнанням.

В новому приміщенні обладнано для працівників буфет та їдальню.

Б. МИХАЙЛОВ.

м. Кіровоград.

РЕСПУБЛІКА НА ПЕРЕДЗІЗДІВСЬКІЙ ВАХТІ

Д В И Г У Н НОВОГО ЗАВОДУ

ХАРКІВ. (РАТАУ). Всі основні цехи — складальний, механічний, термічний, автоматний, пресовий — введено в дію на новому харківському підприємстві — заводі тракторних двигунів. Це дасть можливість уже цього року порівняти з минулим роком удвоє збільшити випуск 75-сильних моторів і розпочати виробництво 150-сильних дизелів, призначених для тракторів «Т-150».

З перших днів нового року підприємство працює ритмічно.

ТРУДОВИЙ РИТМ ТРУБОПРОКАТНИКІВ

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. (РАТАУ). Впевнений страт з початку нової п'ятирічки взяли металургів заводу імені Леніна. Завдання першого тижня січня вони значно перевищили, дали додатково до завдання тисячі тонн сталевих труб. Особливо високі виробничі ритми підтримує колектив передового трубостроїтельського цеху. Впроваджені на двох діючих станах прогресивний спосіб зварювання трубних виробів струмами радіочастоти, виробничники значно перевищили проектні потужності агрегатів. На передз'їздівській вахті чудово працюють бригади Григорія Ситала і Олександра Лагунова. Кожна п'ята година продукції у них надпланова. Сьогодні з під'їзних колій відійшов у Казахстан пеліноватого шенелю на нафтопроводних трубах, випущених понад програму.

«Молодий комунар» продовжує публікацію матеріалів про здійснення рішень XXIII з'їзду КПРС трудящими орденосної Кіровоградщини.

Сьогоднішня розповідь — про розвиток культури, народної освіти і науки в нашій області, про охорону здоров'я наших земляків.

КОЛИ йде мова про культуру, цифри здаються недовірними. Однак не апелювати до них в даному випадку не можна. Дійсно, коли ми говоримо, наприклад, про зростання масштабів культурного обслуговування населення, то як не підкреслити, що кількість сільських клубів і будинків культури в області за час, що минув після XXIII з'їзду КПРС, зросла на 91, сільських бібліотек — на 86, дитячих бібліотек — на 4. Або що відкрито 11 музичних шкіл, а також школу по підготовці керівників художньої самодіяльності. Подібні цифри — красномовне свідчення невідомого піклування ленинської партії про задоволення культурних потреб нашого народу, свідчення зростання матеріального достатку нашого суспільства.

Візьмемо ще такий факт. Якщо на кінець 1965 року в області було всього 7 музеїв та музейних кімнат, то в 1970 році — вже 146. Кращим з них — музеєм міста Олександрії, села Кам'яного Новоархангельського району, заводу «Червона

зірка», І. К. Микитенка в селі Ріаному Новоукраїнського району присвоєно звання народних.

Значно зміцніла матеріально-технічна база закладів культури. За дві п'ятирічки індустріального будівництва були присвячені 50-річчю Великого Жовтня та 40-річчю з дня народження В. І. Леніна споруджено 278 будинків культури і бригадних клубів, 7 бібліотек, 114 бібліотек переведено в нові приміщення. Всі клуби радіофіковані, забезпечені музичними інструментами. Книжкові фонди бібліотек зросли з 7 мільйонів 274 тисяч до 8 мільйонів 659 тисяч книг.

За останні роки помітно зріс рівень роботи закладів культури, а яких працює понад 3600 чоловік. За

приємами, виконують наукові дослідження, допомагають удосконалювати виробничі процеси.

В Кіровоградському педінституті відкрито музично-педагогічне відділення для підготовки учителів музики і співів. Підприємство загальнотехнічний факультет Дніпропетровського гірничого інституту в місті Олександрії.

Велика турбота проявляється про найменших громадян — малюків дошкільного віку. За останні 5 років в області збудовано 267 дошкільних установ, тобто майже половину існуючих. За кошти колгоспів спо-

тична конференція з питань поліпшення знань учнів, яка відбулась днями, скликалась саме в Кіровограді.

Рішення XXIII з'їзду КПРС прожити батьківською турботою про головне багатство держави — здоров'я людини. Асигнування на охорону здоров'я населення нашої області зросли за 5 років з 28 мільйонів 845 тисяч до 40 мільйонів 817 тисяч, тобто на 41 процент. Відкрито 35 нових лікарень на 2415 ліжок, 7 поліклінік, 78 фельдшерсько-акушерських пунктів та 6 аптек.

Значна кількість медичних установ знаходиться в стадії будівництва, що дозволить розгорнути додатково близько двох тисяч ліжок для хворих. Поліпшилась культура і якість медичного обслуговування, диспансерним наглядом охоплюється все більша кількість населення.

Медичні працівники при підтримці місцевих Рад, профспілкових організацій стали більш ефективно займатися проведенням планового попереджувального і поточного санітарного нагляду, організацією і проведенням заходів по оздоровленню умов праці і побуту населення, зниженню професійних захворювань.

Однак в окремих медичних установах ще низька культура обслуговування, слабо ведеться пропаганда санітарних та гігієнічних знань серед населення. Не скрізь приведені в належний санітарний стан населені пункти, підприємства торгівлі, громадського харчування.

Органам охорони здоров'я потрібно повністю здійснити заходи, передбачені постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР по дальшому поліпшенню медичного обслуговування та охорони здоров'я населення.

НА ДОПОМОГУ КОМСОМОЛЬСЬКОМУ ПРОПАГАНДИСТУ

І ВЕСЬ ЧАС — ВГОРУ

п'ятирічку кількість клубів і бібліотек відмінної роботи збільшилась від 114 до 235.

Про прагнення наших людей, і особливо молоді, яка цікаво, змістовно проводити дозвілля, говорити те, що, порівняно з 1963 роком, кількість гуртків і колективів художньої самодіяльності збільшилась з трьох тисяч до шести тисяч, а число їх учасників — з 42 тисяч до 109 тисяч.

Проте не скрізь приділяється належна увага роботі закладів культури, розширенню їх мережі. В більшості районних центрів не створено музеїв чи музейних кімнат. Недостатньо займаються будівництвом культурних закладів у Бобринському, Вільшанському, Долинському і Петрівському районах. Слабо розвинута художня самодіяльність в Головацькому і Новоградському районах.

ЗА РОКИ п'ятирічки значно розширилась мережа навчальних закладів, зміцніла їх матеріальна база, поліпшилась навчально-виховна робота.

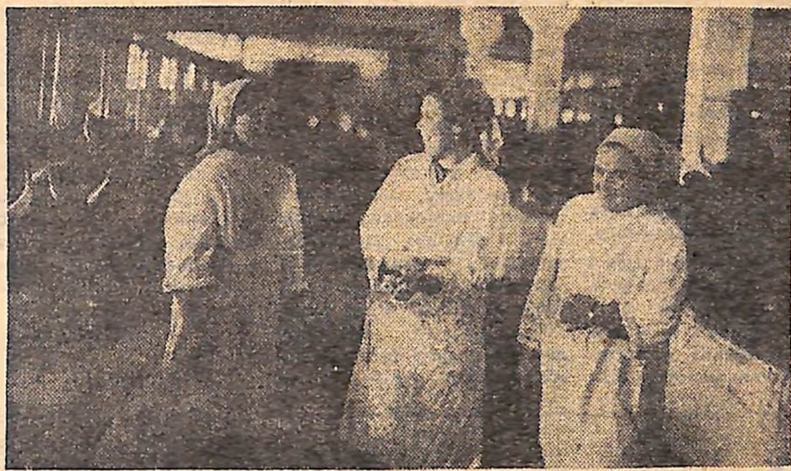
В останні роки ствердився як самостійний вуз Кіровоградський інститут сільськогосподарського машинобудування. Його провідні технічні кафедри встановили тісні стосунки з під-

руджено 152 постійних дошкільних закладів. Кількість маленьких відвідувачів зросла більше, ніж на 10 тисяч.

За п'ятирічку 50 тисяч учнів справили повсякчас в 190 нових школах і групожитках. Зараз в школах і групах подовженого дня знаходиться 38,8 процента учнів перших восьми класів.

Зерна розумного, доброго, вічного засівають понад 16 тисяч учителів загальноосвітніх шкіл. За роки п'ятирічки вони багато попрацювали над здійсненням загальної середньої освіти для молоді, переходу на нові навчальні плани, програми і підручники. Виконується закон про восьмирічний всеобщий, ліквідовано другорічництво в молодших класах. В школах працюючої молоді за п'ять років здобули середню освіту 33,4 тисячі чоловік.

Успішність учнів зросла з 99,1 процента в 1966 році до 99,5 процента в минулому році. 40 процентів школярів навчаються на «4» і «5». Не випадково республіканська науково-прак-

Доярки (зліва направо) Тамара Коталь, Любов Даченко і Галина Шрамко, яких ви бачите на фото, успішно виконали зобов'язання по надоях молока у 1970 році. І в навчанні дівчат заєзді — вони вчаться у вечірній середній школі.

Фото Ф. ПЛАХТІЯ.

НОВА ДЕРЖАВНА КОРПОРАЦІЯ НА ЦЕЙЛОНІ

КОЛОМБО. На Цейлоні створено державну торгову корпорацію «Шрі Ланка», яка користуватиметься монополією на імпортування товарів в країну і діятиме як один з основних цейлонських експортерів.

Рішення про створення корпорації уряд острова прийняв, щоб ліквідувати зловживання приватного сектора в галузі торгівлі і використання іноземної валюти, а також звільнити додаткові кошти, необхідні для економічного розвитку країни.

Мати хвилюється:

— То, може, Толю, не зовсім тверезо ти вирішуєш, що одразу од шкільного порога до заводської брами спішиш?

— Я знаю таке твердження, мамо, — не вийде з тебе справжнього інженера, якщо з молоді не відучиш гарячого дотику металу...

І він спішив до заводської брами, несучи з собою комсомольську гордість, гордість з того, що поруч нього стоять люди в робітничих спецвіках, руках яких заздрять навіть найдосвідченіші інженери. І він теж заздрив їм по-доброму, по-людськи.

Не минуло й року, як він уже мав ще одну спеціальність — працював у бригаді електрозварювальників, Працював вчухи, інколи на примітному устаткуванні для лаштування сонників. А коли в 2-й механічний цех привезли нові верстати, разом з гуртом робітників почув чийсь голос:

— Це вже й норма подвоїться і зарплати уривається...
І він, комсомолець Анатолій Назаренко, першим став до нового верстака і, швидко освоївши його, допів, що при умілій експлуатації цього устаткування за зміну можна переустатити півлі більше сонників, ніж раніше. І зарплату, звичайно, був теж значно вищий.

А як на завод привезли нові верстати-автомати для зварювання деталей, тоді вже Анатолія самого просили почати пробну роботу. Він спішив ще раз скласти технічний мінімум, щоб підвищити професійний

розряд, щоб безпомилково спрямувати роботу механізмів-автоматів.

Його обступили друзі:
— А що, Толю, вдарив по конкурсу?
Він стримано:
— Через місяць настанова сесія.

Вся бригада — з радістю: тепер у їх колективі є студент-заочник інституту сільськогосподарського машинобудування, який, безумовно, з кожним днем піднімається своїми паралелями до інженерної сходинки. Отож і всім електрозварювальникам можна відчувати впевненість.

Та раптом друзі його дещо засмутилися: Анатолія викликали до майстра цеху і сказали:

— Потрібна грамотна людина в гурті спрощувальників. Для підтримки. То оце ми тебе пропонуємо...

Він згодився. А друзям відповів:

— Коли треба, кличте...

А тим часом після зміни вже мудрував над таємницями

креслень, готувався доповісти про свої пропозиції на нараді у майстра цеху.

Збори були гучними. Комсомольці цеху радиліся, як мають зустріти піввіковий ювілей Спілки, обговорювали діяльність молодіжних колективів. Критикували членів комітету і висловлювали пропозиції обрати нового секретаря комсомольської організації.

От би Анатолія Назаренка. Він має кілька суміжних спеціальностей і вчиться в інституті, завжди ініціатор всіх добрих починань в цеху.

І молодого комуніста Анатолія Назаренка з 2-го механічного цеху заводу «Червона зірка» вибрав своїм ватажком.

А оце всі 124 комсомольці цеху вирішили домогтися таких результатів у роботі, щоб кожен зміну закінчувати з перевиконанням завдання.

Назаренко, підраховувавши й можливість комсомольсько-молодіжних колективів, сказав на зборах:

— Ми зможемо кварталні завдання першого року нової п'ятирічки виконати до березня. Тільки всі мають працювати так, як подруги Тані Іванченко. Та й інші дільниці й цехи не повинні нас підводити.

І він уже готує «близькаву». «Працювати так, як токарі з комсомольсько-молодіжної бригади Тетяни Іванченко, як член ЦК ЛКСМУ токар Катерина Бондаренко...»

Робітнича професія

А «прожектористам» пропонує провести комсомольський рейд економії.

Сьогодні він може дещо зробити. Бо не треба йти до інституту. Отже, є нагода побувати в приміському колгоспі «Родина», допомогти колгоспникам на фермах. До цього комсомольця цеху зобов'язує їх звання шефів. На них чекають і діти в будинкуоправлінні. Там червонозоріччя обіцяли обладнати дренажні спортивні майданчики. І Анатолій робить запис в своєму щотижневнику: «Завтра — в «Родину».

А сьогодні він йде в спортивний зал разом з волейболістами цеху, на заводському подвір'ї, побачивши Світлану Бондаренку, нагадує:

— Збери дівчат та обладнай книжкову полицю в Червоному кутку. Вечір поезії в неділю буде.

І це він думає про те, як живуть в гуртожитку робітничі червонозоріччя, спішить в дитячий садок. Там для нього теж є діло. Бо він, молодий комуніст Анатолій Назаренко, ще й депутат міської Ради. То он і до нього йдуть люди...

М. ШЕВЧУК.

ТЯЖКИЙ РІК

НЬЮ-ЙОРК. «1970 рік був тяжким роком з точки зору американських робітників і споживачів», — пише газета «Нью-Йорк таймс» у статті, що підбиває підсумки економічного розвитку США в минулому році. І газета вказує на скорочення промислового виробництва, збільшення безробіття і зростання цін в країні. У 1970 році прийняли своє існування або опинилися на грані банкрутства сотні американських компаній.

СУБСИДІЇ ЕКСТРЕМІСТАМ

ПАРИЖ. Міжнародні єврейські організації подають Ізраїлю пропозицію 1971 року фінансувати допомогу в розмірі 1 мільярд доларів. Як повідомляють агентства Франс Прес, про це заявив в Єрусалимі представник американської організації для розповсюдження Ізраїльської організації Самуель Ротберг.

Ізраїльські екстремісти оцінюють 600 мільйонів доларів фінансування в розмірі 1 мільярд доларів. Саме таку величезну суму вимагала від міжнародного спів'язу Ізраїльський прем'єр-міністр Голда Меїр, коли він перебувала з візитом у США. Членів Штатах у вересні минулого року.

ЙДУТЬ МІСТОМ ВЕТЕРАНИ...

Вони йшли вулицями Кіровограда і дивувались його обличчям. Вони — це колишні воїни 8-го механізованого корпусу, який у складі 5-ї гвардійської армії 2-го Українського фронту успішно провів визвольні бої на території Олександрійського, Знаменського, Новгородківського, Долинського, Кіровоградського та Маловисківського районів. За звільнення шахтарського міста Олександрії йому було присвоєно звання олександрійського. А делі шлях воїнів корпусу був на Захід, аж до Одера. Нархунку воїнів — визволителів більше 22-х тисяч гітлерівських солдатів і офіцерів, знищених під час боїв. Та ще 397 гармат, багато іншої ворожої техніки, Сотні бійців за мужність і героїзм були удостоєні високих урядових нагород, 7 з них — Герої Радянського Союзу.

9 січня ветерани 8-го механізованого Олександрійського

корпусу зустрілися з молоддю міста. Перед цим було листування, були зв'язки з юніми слідопитами. Колишні визволителі писали комсомольцям про те, як пройшли з боями через Кіровоградщину. А сьогодні полковник у відставці І. Ф. Вишняков (він голова комітету ветеранів корпусу) радить з того, що сам стоїть перед цими юнаками і дівчатами і має нагоду сказати їм тепле дідівське слово. Він називає імена кіровоградців, які багато допомогли воїнам корпусу. Це М. Колеснік, Д. Ткаченко, М. Просвієв. Він з гордістю згадує Н. Рожкова, який керував кулеметною ротою і проявив мужність, звільняючи Березинку та Кушівку. А потім центр Кіровограда — площа Кірова. Десятки гітлерівців апаля од кулеметного вогню товаришів Рожкова. Лише в районі Ковалівки кулеметники зупинились.

На зустрічі з молоддю М. І. Каліхов зробив доповідь про героїчний шлях корпусу. А І. Ф. Вишняков вручив ветеранам пам'ятні значки, виготовлені спеціально на честь зустрічі в Кіровограді через 27 років.

Від імені молоді міста перший секретар міськкому комсомолу Ю. Руднев заповнив ветеранів, що юнаки та дівчата і далі з гордістю нести будуть пам'ять про людей, які звільнили

наш край від ворога. І ще звучали слова подяки за те, що колишні воїни, з'їхавшись з усіх кінців країни, відкрили знову цікаві сторінки про подвиги радянського солдата.

Учасники зустрічі в Кіровограді побували також в школах міста, на підприємствах, виступили перед воїнами місцевого гарнізону.

М. ВІНЦЕВІЙ.

Фото І. Назаратія.

СПРАВА ВИГІДНА, ПРИБУТКОВА

Понад 500 тисяч карбованців чистого доходу дає колгоспні імені Кірова Миколаївської області консервний завод. За рік це підприємство випускає три мільйони умовних банок овочевих і фруктових консервів, маринадів, компотів, джемів, варення та іншої продукції. Будівництво заводу по переробленню сільськогосподарських продуктів, яке набуло на Україні широкого розмаху після XXIII з'їзду КПРС, справа вигідна як для колгоспів, так і для споживачів їх продукції. У республіці налічується вже близько 150 колгоспних підприємств по переробленню продуктів сільництва і городництва. Ряд з них господарства збудували на кооперативних засадах. Як правило, тут широко застосовуються механізація і автоматизація, досконалі технології виробництва.

(РАТАУ).

Я БУВ ШИРО вражений, коли дивився, що автори цієї досить майстерно зробленої стрічки — рядові колгоспники. Звичайно, кіно — це справа людських рук і людей його творити.

Але погодьтесь, що до цього часу кіноматорство ще не прижилося в селі.

Ось тому я був настроєний дещо скептично перед переглядом любительських кінофільмів, і значною мірою цей скептицизм виправдовував себе, бо я бачив швидше рухомі фотографії, ніж кіно. Але з перших кадрів фільму «Лихий полуга» навить з майстерно зроблених титрів виникла цікавість, а далі — захоплення. Це невеличка, хвилин на десять, сатирична стрічка, в якій лише дві дійові особи. Сюжет не дуже складний. Двоє зібраних винити, хвилювали одну склянку, другий. Так опорожнивши дві пляшки. Ця пам'ятна подія відбулася в їдальні і «героям» доводилось дозувати напій подалі від ліжкового ока під столом. Врешті-решт «банкет» закінчився, і двоє вийшли на припорошену снігом вулицю, а далі — в широкій стоп, де гуляє вітер і де в простір для хмільної душі. Хочеться скорити на порогоні і вичата полем світ за очі, та так, щоб і вітер не доніс.

Та в колгоспних стайнях вже давно стоять сталеві коні, в тому один з героїв фільму, доскоду набравшись з кожним стовпом, сідає за кермо. І ось трактор вже мчить по дорозі, гребе траками. Здається, кінця-краю нема тому бігу, та ба!... стає на дорозі стовп, зачепившись за телеграфний стовп, і зупиняє політ орла. Ось він спить на дорозі багатирським сном, розкинувши руки та розметавши чуба. Глядач може відосталь намілюватися

райдужними барвами його щік та носа, в якому перелює колір волосків.

Уявляєте, який регіт стояв в залі, коли цей фільм було показано глядачам перед початком сеансу!

І зйомка, і демонстрація проходили в селі, де люди добре знають один одного, і де ще довго будуть пригадувати злощасному п'яничці, як його знімали в кіно. Щоправда, герой цього фільму втратив бажання грати ще раз. Уже майже рік, як гірка не гостила в нього в хаті. Оце метод боротьби з алкоголем!

Де ж такі діючі кінопубліцисти, спитаєте ви. Ось вам адреса: Онуфріївський район колгосп «Шлях Леніна». Приїздіть в Успенку почитати А почитати в чому? Чотири роки за пропозицією обласного Будинку народної творчості було засновано колгоспну кіностудію. Назвали «Славути». Керівником її став Леонід Михайлович Башкатов.

Ось тоді і був створений фільм «Лихий полуга». Десь в той же час кіноматори зняли й інші стрічки: «Наша зміна», «Трудний день механізатора» та кіногумореску «Полісся, рибко!».

Звичайно, дехто не вірив в те, що самодіяльне кіно стане для багатьох другим покликанням, справою, якій віддається весь вільний час, уміння та енергія. На жаль, недовіра не безпідставна, бо не один кіногурток організовувався урочисто і обійняки брали, та на тому його діяльність і припинялась. Цінна кіноапаратура ховається в сейф, і організатори гуртка чи клубу ніяковіють, коли якийсь аматор запитує про долю нещодавно «кінотресту».

Та чи дякуючи збігу обставин, чи щедрі наддніпрянська природа ростить

таких людей, але успішні — справжні ентузіасти.

На жаль, це слово від щоденного ажитація втратило свою привабливість. Але як же назвати чоловіка, який працюючи в колгоспі, керуючим першим відділом, знаходить час брати участь в роботі кіностудії, регулярно відвідує драматичний гурток в клубі? До того ж, він ретельний учень, одиннадцятого класу вечірньої школи. Його основне заняття, здавалося б, мусить підбирати кожну вільну годину, та де там, Андрій Тимофійович Ятло — один із найактивніших кінолю-

блен був розповідати про кінолюбителя Миколу Антоновича Кириченка, який досить успішно поєднує роботу в «Славути» з працею кочегара в школі, вчителів Івана Івановича Костюченка та Костянтина Федоровича Сірого, які пишуть сценарії до кінофільмів, та ще про багатьох успішних кіноматорів — і ні пари з уст про себе. Щоправда, потім я дові-

ДИВУЄ «СЛАВУТА»

Успіхи й деякі проблеми кіноматорів «Успенки»

бителя Успенки. Звичайно, це не заважає йому керувати відділом. Бригада його — перелює, а до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна Андрій Тимофійович на загальних зборах колгоспу був нагороджений ювілейною медаллю та грошовою премією.

Про нього мені розповіли Григорій Андрійович Бегма, нинішній керівник «Славути» та її член Микола Григорович Прихидько. Говорили з теплою, бо, мабуть, розповідати інакше про таких людей і не можна. На жаль, вони категорично відмовились розказати про себе. Є люди, які втрачають мову при вигляді аркуша паперу.

Від них я довідався лише, що перший працює в колгоспі токарем, а другий — механіком по тваринництву. Гриша Бегма

дався у його колеги, що це хлопець енергійний, беручий до кожної справи.

Лабораторія «Славути» — це ще один доказ того, що в селі можна мати добру кіностудію. З проточною водою, засвітити уяву! Колишні успішні аматори проявляли плітки в один із кімнат контри колгоспу. Це було досить незручно, бо заважали відділувати та і води було мало. І тут Башкатов осмілює ідею: лабораторія має бути в лазні! Так і зробили. В колгоспній лазні обладнали добру кімнату для роботи кіностудії, з теплою та холодною водою і з капіталістичним підвіском.

З АРАЗ самодіяльна кіностудія міцно стала на ноги і з посереднього кіногуртка перетворилась в активний громадський орган. «Славути» знімає не лише хронікальні стрічки, як це робиться в більшості наших самодіяльних кіносту-

дій. Хоча не цурається і документальних кінофільмів. Аматори наддніпрянського села створюють і фільми з ролями, в яких грають самодіяльні актори. І ось що важливо. Як правило, в таких фільмах крупні плани обличчя виказують акторів-початківців. Знаючи це, кінематографісти «Славути» знімають деталі рук, спини і дуже рідко — обличчя. А це вже майстерність — знайти вихід із, здавалося б, безвихідного становища: ігровий фільм — і без «крупняків».

Та навіть і хронікальні фільми — п'яти хвилинки успішні роблять зі смаком. І це дуже потрібні стрічки. Вони випускаються на кожну актуальну подію в житті артілі. Колгоспники села впізнають, бачать себе в роботі, в саятах.

Варто відзначити, що правління артілі надає повну підтримку кіноматорам. З теплою розповіддю вони про те, як това колгоспу, людина завжди заклопотана, знаходить час писати їх, поради, допомогти і це лише порядком. Часто ця допомога виявляється в створенні певних можливостей і умов для роботи. Хоча кіностудія добровільна і працюють її члени над якоюсь картоною у вільний час, трапляється іноді знімати і робочим днем. Ось тут і потрібна допомога голови. Або так. Праця в «Славути» для її учасників не, безумовно, задоволення. Але, крім того, вони роблять дуже корисну справу. Тому колгосп стимулює цю працю. Правління неодноразово оголошувало подяки членам кіностудії. Крім того, за кожну демонстрацію кінофільму власного виробництва колгоспна кіностудія одержує від правління артілі два карбованці готівкою за хвилинну демонстрацію. Хоч гроші і невеликі, бо кінолюбитель багато, та все ж приємно

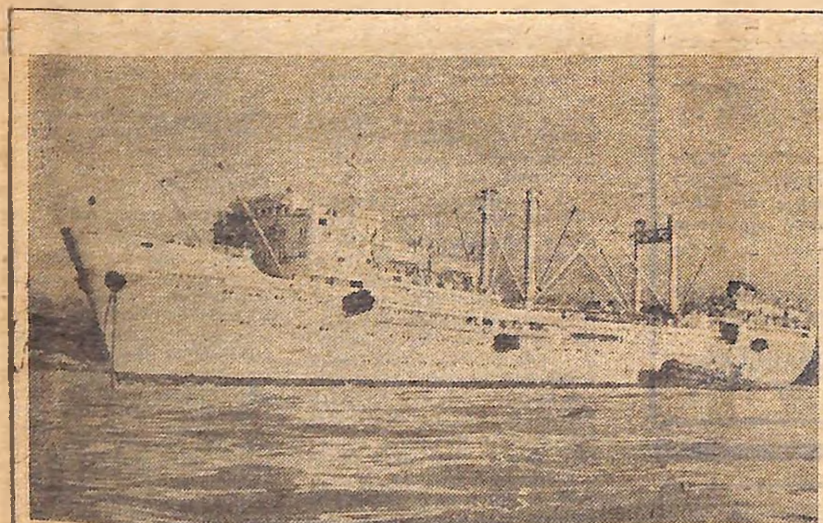
відчувати, що твоя праця цінна для колгоспу.

Піклування про студію помітно і по її обладнанню. Дякуючи правлінню артілі «Славути» має майже все необхідне для роботи. (До речі, про це заявили самі члени кіностудії). Явище саме по собі варте уваги, бо рідко який кінолюбитель повністю задоволений своїм обладнанням).

Щоправда, далі вияснювалось, що дещо з кіноапаратури «Славути» необхідно. Я тут розписував сатиричний фільм «Лихий полуга», а, крім успішів, його ніхто не бачив. Для демонстрації в кінотеатрах він не підходить, як і всі фільми «Славути», зняті на 16-міліметровій плівці, але для телебачення кращого і не треба. Проте телеглядачі не бачили ще жодного колгоспного кінофільму. Чому? Створені ними фільми існують лише в одному екземплярі, і успішні не хочуть віддавати їх на телебачення. Там їм загрожуєють ножиці монтажера, а це зовсім не влаштовує аматорів, хоча, може, потрібне телебаченню.

Копіювання кінофільму на кінофабриці коштує дорого, а для того, щоб робити це самому, потрібно мати досить дефіцитну кінокопіювальну установку. У колгоспі її немає. Хочеться запитати, чи не допоможе якась обласна організація «Славути»? А то може наше телебачення та кінолюбители з берегів Дніпра знайдуть якусь спільну мову?

М. БІДЕНКО.

Високих успіхів у змаганні на честь XXIV з'їзду КПРС домагається колектив плаваючого рибоконсервного заводу «Кронд Коренов» — морського риболовного і виробничого флоту на Сахаліні. Потужність цього підприємства — двісті тисяч банок консервів за зміну.

Понад п'ятсот чоловік нараховує його екіпаж і персонал заводу. Плавуче підприємство обслуговують досвідчені спеціалісти — інженери, технологи, енергетики. На фото: плаваючий рибоконсервний завод «Кронд Коренов» біля берегів Сахаліна. Фото Н. ЧЕРНИША. (АПН).

НОВИНИ ТЕХНІЧНІ

АПАРАТ ДЛЯ ШВИДКОЇ ДОПОМОГИ

Спеціалізовані машини — протитіфактні, протішокові, неврологічні, оснащені портативними апаратами для реанімації — дозволяють медикам миттю подати допомогу людині, з якою трапилось нещастя.

Співробітники Всесоюзного науково-дослідного Інституту медичного приладобудування разом з Інститутом телемеханіки і автоматики Академії наук СРСР розробили новий апарат для штучної вентиляції легень — РД-3. Він допомагає відновлювати порушене дихання, забезпечуючи легені повітрям з підвищеним вмістом кисню і очищуючи їх від лишку вуглекислого газу. Ця робота на Центральному виставці технічної творчості молоді, присвяченій 100-річчю від дня народження В. І. Леніна, була відзначена золотою медаллю ВДНХ.

Творці РД-3 при розробці апарату застосували принципи нового напрямку в розвитку техніки — пневмоніки, основаної на взаємодії потоків стисненого повітря.

РД-3 знайде широке застосування в умовах роботи швидкої допомоги, на рятівних станціях і в інших випадках екстреної реанімації у хворих з гострою дихальною недостатністю, що розвинулась в результаті одержання тяжких травм, порушень мозкового кровообігу, отруєння.

Крім того, він може бути використаний для відновлення самостійного дихання у хворих, які знаходяться в реанімаційних відділах після складних операцій на органах грудної і брюшної порожнини, а також в інших випадках дихальної недостатності.

Сергій САЛОВ, інженер, (АПН).

МОВА СПРИЙМАЄТЬСЯ... РУКАМИ

Невеликий, гарний апарат, який нагадує транзисторний радіоприймач, на підмуну від звичайних одно- і двотелефонних слухових апаратів, має третій телефон — «квітковий». Це вібратор, який записується в кулаці: осередки особливо високої, так званої «тактильної» чутливості, як показали дослідження, знаходяться в долонях і у грудній клітці. Виявляється, навіть при повній втраті слуху можна з допомогою сигналу — коливань, спеціального вібратора — сприймати мову руками.

Розробив і випустив дослідну партію цих оригінальних приладів відділ слухового протезування Ленінградського протезно-ортопедичного підприємства разом з Дніпропетровським центром розвитку й слуху.

Новий апарат сконструйований на основі досягнень електроніки, інше газета «Ленінградська правда» може не лише протезувати слух подібним звичайному слуховому апарату, але і є незамінним технічним засобом тренування, який дозволяє розвивати слух і мову. Позитивні результати, одержані під час експериментальних тренувань у Дніпропетровській школі-інтернаті для глухих, дали багатобачні результати. Відкривається можливість різко скоротити глухоту і розлади мови, особливо у дітей, які мають велику втрату слуху.

Заслужений діяч науки, директор Московського науково-дослідного Інституту пуха, горла й носа, професор Н. Бобровський і завідувач лабораторією патології, професор Б. Сагалович високо оцінили новинку.

ОПЕРАЦІЯ «ПОШУК»

Взимку 1944 року в 95 гвардійську стрілецьку дивізію прибуло поповнення. Серед новачків — багато добровольців, зовсім юних сімнадцятирічних хлопців. Серця їх були наповнені справедливым гнівом і рішучістю мстити фашистам за їх звірства. Ті, хто бачив цих молодих солдатів в бою, з захопленням і любов'ю згадують їх і тепер. Пам'ятаю і комсомольця росіянина Сергія Давидова, білявого, середнього росту, з великими, прокиклими серйозними очима юнака.

Під час важкого бою за Кіровоград Сергія поранили в плече. Його потрібно було відправити в тил для лікування. Та молодий солдат рішуче відмовився. Він спочатку вимагав, а потім почав просити залишити його серед тих, хто скоро мав повернутися в стрій. Він так запевняв лікарів, що поранення в нього легке, ніби вони не знали, яке насправді. Наполегливість комсомольця перемогла — лікарі залишили його в медсанбаті. Одержавши «перемогу», Сергій попросив дати йому посильну роботу. Він не міг тільки лікуватися.

С. Давидова призначили зв'язником при штабі медсанбату. З рукою на бинті, з перев'язаною головою (було і легке поранення в голову), він з'являвся в

різних кінцях частини з наказами штабу. Так пройшло близько двох місяців. Одного разу приходить Сергійко (а його тільки так і називали) з дорученням в штаб дивізії, а там його запитують:

— Послухай, а як твоє прізвище? Давидов, — відповідає він.

— Так чому ж ти мовчиш? Ми вже два місяці шукаємо Давидова Сергія, щоб вручити йому орден Червоної Зірки, за героїзм і хоробрість, проявлені в боях.

Так Сергійко одержав свою першу бойову нагороду. А коли виздоровів повністю, повернувся в свою військову частину.

...І знову бої. Дивізія підходила до річки Південний Буг в районі Люшневатого. При форсуванні цієї водної перепони сміливця знову поранили в руку.

На полі бою доля його з командиром дивізії генералом А. І. Олсіним.

— Поранений, солдат? — запитує генерал.

— Поранений, — відповідає Сергій.

— А чому ж ти, поранений, кулемет на собі несеш?

— Нас учили, товаришу генерал, навіть, якщо поранять, не залишати зброю, щоб не дісталась ворогові.

Рана у Сергія була важка. Йому довелося ампутувати руку. Більше в армії він не служив.

Де він зараз цей скромний і бувалий солдат? Безумовно, що він десь серед нас живе і працює. І, можливо, мало хто знає, яке хороше і чесне серце у цієї людини.

...Про Сергія розповіла слідопитам лейтенант медичної служби Галина Андріївна Кобернік, яка знала його особисто. Зараз вона живе в м. Києві. А в День Перемоги минулого року приїжджала в наше село на зустріч з однополчанами.

Л. КУЧМАГРА.

с. Люшневате
Голованівського району.

На захист
Анджели Девіс

Проти судового фарсу

НЬЮ-ЙОРК, Кор. ТАРС. Е. Баскаков передає:

Адвокати американської комуністки Анджели Девіс, яка стала об'єктом політичного переслідування американської реакції, офіційно звернулись до суду міста Сан-Рафела з вимогою негайного звільнення обвинуваченої під заставу і припинення процесу у зв'язку з «відсутністю доказів її винності». Заявляючи каліфорнійськими властями «справу» по обвинуваченню Анджели Девіс у «співучасті в убивстві» сфабриковано,

підкреслюється у писаному протесті захисту.

Рішуче відкидаючи вигадки властей про «злочинну втечу А. Девіс з штату Каліфорнія», захист відзначає також, що «від'їзд Анджели Девіс з Каліфорнії був продиктований виключно побоюваннями за своє життя у зв'язку з атмосферою ненависті, яку створювали навколо неї каліфорнійські власті».

Тим часом по всій території Сполучених Штатів шириться масова кампанія протесту проти судилища в Сан-Рафелі.

Розповсюджено в ООН

НЬЮ-ЙОРК, (ТАРС). Постійне представництво СРСР при ООН розповсюдило як документ відкритий лист представників радянської громадськості Президенту США Річарду Ніксону на захист Анджели Девіс.

Ліки в мармеладі

Новий вид зефіру, мармелад, спеціальне драже, випустили Донецька кондитерська і харчосмакова фабрики. Вони не тільки смачні, але мають лікувальне значення для людей з порушенням обміну речовин.

Рецепти «смачних ліків» розробив Донецький інститут радянської торгівлі. Тут же на кафедрі товарознавства харчових продуктів запропоновано й інші новинки, які поглиблюють раціон нашого харчування. Бронзовою медаллю ВДНГ СРСР відзначено молодий націй «шахтарський». На багатьох підприємствах Донбасу його включено в раціони спенхарчування, а незабаром він з'явиться і в роздрібному продажу.

(РАТАУ).

Фінал
в День
фізкультури

В ЮВІЛІЙНОМУ тридцятому розіграші Кубка СРСР з футболу беруть участь всі 38 команд вищої і першої груп класу «А». На перших трьох етапах команди зустрілися між собою двічі — на своєму полі і на полі суперника. Лише в чвертьфіналі претенденти на почесний трофей поміряються силами один раз, якщо вони, звичайно, в цьому матчі вирішать зіграти в «контррольній» час.

Стартові матчі 1/32 фіналу відбудуться 6 і 10 березня. За жеребком в них зустрінуться «Будівельник» (Ашхабад) — «Металург» (Запоріжжя), «Молдова» (Кишинів) — «Шинник» (Ярославль), «Текстильник» (Іваново) — «Алга» (Фрунзе), «Шахтар» (Кемерово) — «Волгар» (Астрахань), «Даугава» (Рига) — «Уралмаш» (Свердловськ), «Жальгіріс» (Вільнюс) — «Енергетик» (Душанбе).

З 1/16 фіналу вступити в боротьбу решта команд. 16 і 20 березня будуть грати: «Динамо» (Ленінград) — «Зоря» (Ворошиловград), «Кайрат» (Алма-Ата) — «Дніпро» (Дніпропетровськ), «Спартак» (Москва) — переможець пари «Будівельник» — «Металург», «Пахтакор» (Ташкент) — переможець пари «Молдова» — «Шинник», «Зеніт» (Ленінград) — «Металіст» (Харків), «Динамо» (Київ) — переможець пари «Текстильник» — «Алга», переможець матчу «Шахтар» — «Волгар» — «Динамо» (Москва), «Нефть» (Баку) — «Локомотив» (Москва), «Шахтар» (Донецьк) — переможець пари «Даугава» — «Уралмаш», ЦСКА — «Торпедо» (Куйбіца), «Шахтар» (Караганда) —

Ігри 1/8 фіналу пройдуть 27 і 31 березня. В перший день липня — чвертьфінальні матчі, 24 липня — півфінальні.

Вирішальна зустріч відбудеться 7 серпня в День фізкультури.

Як відомо, в розіграші Кубка європейських чемпіонів перше будуть брати участь футболісти ЦСКА, а в розіграші Кубка володарів кубків — «Динамо» (Москва). Президія Федерації футболу СРСР вирішила також делегувати московський «Спартак» і тбіліський «Динамо» на не один європейський турнір розіграша Кубка ярмарків. (ТАРС).

По свіжому світу.

Фото М. ЕСИПЕНКА.

„КАСКАД“
КЕРУС

Автоматизована система управління виробництвом стала до ладу на Северодонецькому хімічному комбінаті імені Ленінського комсомолу. Цим виконали один з пунктів зобов'язань, взятих колективом підприємства на честь наступних партійних з'їздів.

АСУ включає в себе центральний диспетчерський пункт комбінату і оснащена електронно-обчислювальною машиною «Мінськ-32» і електронною системою «Каскад». Ця система не тільки виконує найвідповідальніші функції управління виробництвом, але й контролює ход технологічних операцій, допомагає добитися оптимальних режимів виробництва.

„МЕНЮ“
ДЛЯ РОСЛИН

Дослідні партії нових складних мінеральних добрив, створених в інституті фізіології рослин Академії наук УРСР, містять не тільки всі основні елементи живлення рослин, але й

пестичиди — засоби захисту посівів від шкідників та бур'янів. Виявляється, що, крім своєї основної функції — знищення шкідників посівів, ці речовини показали і інші позитивні якості. Нові препарати — добрі активатори росту рослин. Застосування комплексних мінеральних добрив з домішкою пестичидів економічно вигідне — за один прийом виконується кілька трудовитих операцій.

АКВАРІУМ
ДЛЯ МІДІЙ

Корисні і смачні морські молузки — мідії. Їх можна успішно розводити в штучних водоймах. Це довели вчені Львів-Чортківського науково-дослідного інституту морського рибного господарства та океанографії. Вони розробили спосіб культурного вирощування мідій.

Як показує досвід господарства, створеного в Керченській затоці, з гектара за один цикл можна зібрати до 500 тонн цінного м'яса молузка. Центнер мідій, вирощених в штучних умовах, вдвоє дешевший, ніж їх промисел.

(РАТАУ).

м. Керч.

ПРИГОДИ.

ОЦЕ ЗУСТРІЧ!

На сніговій порослі чітко видно було зайчі сліди. Степан Петрович Козак зрадів — шойно вийшов на полювання і відразу пощастило. За командою мисливця собака кинувся до чагарника. З нього вискочив великий заєць. Побачивши людину, спочатку зупинився, а потім раптом стрімко кинувся до неї, притиснувся до ніг.

«Що за диво» — подумав Степан Петрович, нахилившись до зайця. Все пояснила невелика металева пластинка з написом «Козак», що висіла у кущах на шиї.

— Не чіпай зайця. Це наш «Сірий» — суворе наказав мисливець собаці, що підбіг, і взяв русака на руки.

В 1969 році знайомий Степана Петровича подарував йому маленького зайчика. Звірок швидко звик до сім'ї Козаків. Коли заєць виріс, господарі вирішили випустити його на волю, повісивши при цьому на шию «Сірого» білочку з своїм прізвищем.

І ось через рік вони зустрілися. Тепер четвертий вихованець знову переселився до настання весни в міську квартиру Козаків.

Т. МОКРОШАНСЬКА,
Кор. ТАРС.

Тернопільська область.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.